

22. juni 2020
J.nr. 19/03336
VOL

Notat om høring af udkast til vejledning om varslingsreglerne efter varmforsyningsloven

Forsyningstilsynet har i perioden fra den 15. april til den 18. maj 2020 gennemført en høring over udkast til vejledning om varslingsreglerne efter varmforsyningsloven – særligt med henblik på væsentlige prisstigninger.

Der er modtaget 7 høringssvar med bemærkninger, hvoraf de væsentligste gengives og kommenteres nedenfor.

Høringssvarene har givet anledning til præciseringer og justeringer i vejledningen, herunder følgende:

- Varslingsfristerne i vejledningen er rettet mod varmedistributionsvirksomheder i de kundeforhold, der er knyttet til forbrugere, der hovedsagelig handler uden for deres erhverv.
- Angivelse af forhøjelse af den samlede betaling med mindst 100 kr. pr. måned inkl. moms, som et udtryk for en væsentlig prisstigning, skal vurderes i forhold til den måned, den implementeres i uanset stigningen i den samlede varmepris for hele året. Det gælder også for varmevirksomheder, der har sæsonafhængige priser.
- Der indføres en definition af et standardhus og en standardlejlighed.

Nedenfor gennemgås de væsentligste høringssvar opdelt efter emne. Kommentarer hertil er anført i kursiv, og høringssvarene er gengivet i hovedtræk. [De konkrete høringssvar er offentliggjort på Høringsportalen.]

Følgende interessenter har afgivet høringssvar:

- Dansk Fjernvarme
- Ørsted
- Næstved Fjernvarme
- NetVarme
- DENFO
- Frederiksberg Forsyning
- Danske Advokater

Følgende interessenter har meddelt, at de ikke havde bemærkninger:

- Advokatsamfundet
- Sikkerhedsstyrelsen
- Justitsministeriet

FORSYNINGSTILSYNET
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

- FRI
- DI
- Danske Revisorer
- Forsvarsministeriet
- Erhvervsministeriet

Overordnede bemærkninger

Overordnet set er hovedparten af høringssvarene positive over for vejledningsudkastet.

Dansk Fjernvarme og DENFO kan dog som udgangspunkt ikke acceptere udkastet. Dansk Fjernvarme mener, at vejledningen i sin nuværende form skaber for stor usikkerhed og man kommer derfor også med forslag til, hvordan udkastet kan forbedres. Hvad angår DENFO, er man af den holdning, at varslingsfristen ikke kan være kortere end fristen for opsigelse af kontraktforholdet mellem forsyning og forbruger.

Dansk Fjernvarme stiller spørgsmålstejn ved regelgrundlaget for vejledningen. Dansk Fjernvarme bemærker her, at det fremgår af tilkendegivelse fra 26. april 2010, at varmeforsyningsloven ikke indeholder bestemmelser om varslingsfrist, bestemmelser om varslingsfrist kan heller ikke udledes af varmeforsyningslovens formålsbestemmelse og anmeldelsesreglerne beskriver ikke krav om varslingsfrist.

Dansk Fjernvarme understreger, at i forhold til det lange varsel på tre måneder, er det afgørende at forstå den tidsforskydning og sammenhæng til hvile-i-sig-selv-reguleringen, selskaberne er underlagt. Et budget med en varmepris for et efterfølgende år lægges uden at kende det endelige resultat af det forudgående år. Når året er endeligt gjort op, vil der være en over- eller underdækning, som påvirker priserne i det efterfølgende år, hvor der allerede er lagt budget. Da et selskab skal hvile-i-sig-selv, vil der være en begrænset periode til eventuelt at regulere prisen, men prisen for forbrugeren ender med totalt set at blive den samme, blot med en likviditetsforskydning. Kombinationen af et behov for at udarbejde det oprindelige budget tidligt og længere varslingsfrist øger problematikken.

Danske Advokater er generelt enig i behovet for mere klarhed med varslingsfrister, men foretrækker at varslingsregler fastsættes i bindende og kundgjorte forskrifter. Danske Advokater bemærker, at der i dag i varmeforsyningslovens § 20 d, stk. 2, er hjemmel til, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeren (Energistyrelsen) med henblik på at sikre forbrugerrettigheder kan udstede regler om afbrydelse af varmeforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode. Der kan dog ikke efter bestemmelsen udstedes regler om varslingsfrist af prisstigninger. Danske Advokater stiller sig derfor kritisk over for, hvor detaljerede retningslinjer Forsyningstilsynet kan stille, samt hvilke retsvirkninger manglende varslingsfrist kan tillægges.

Frederiksberg Forsyning bemærker, at udkastet er letlæseligt og forståeligt.

De øvrige parter stiller konkrete forslag til justeringer eller kommer med bemærkninger til behov for kriterier og hensyn, men udtaler sig ikke i forhold til vejledningsudkastet som helhed.

Forsyningstilsynet vurderer hertil, at behovet for en vejledning er til stede. Forsyningstilsynet har dels i et konkret kontrolprojekt kunnet konstatere, at varsling i nogle tilfælde ikke er sket rettidigt ift. Energitilsynets tilkendegivelse fra 2010 (se vejledningens s. 3), eller ikke har været rettet tilstrækkelig individuelt, og dels at man har modtaget klager over utilstrækkelig varsling. Det forhold, at der er en tidsforskydning i hvile-i-sig-selv reguleringen er et kendt vilkår for varmemevirksomheder, som allerede følger af Energitilsynets tilkendegivelse fra 2010. Formålet med vejledningen - at skabe transparens for, hvordan Forsyningstilsynet vil tilgå konkrete sager om varslingsfrister efter varmemeforsyningsloven - gør sig derfor gældende.

I forhold til Danske Advokaters ønske om udtrykkelige regler, vil Forsyningstilsynet henvise til Energistyrelsen, da Forsyningstilsynet ikke har kompetence i varmemeforsyningsloven til at udstede regler på området.

I forhold til spørgsmålet om, hvor detaljerede retningslinjer Forsyningstilsynet kan stille, herunder om regelgrundlaget, kan der henvises til afsnittet nedenfor om det juridiske grundlag for varslingsreglerne.

I forhold til DENFO's bemærkninger om opsigelsesfrister, kan der henvises til afsnittet nedenfor om varslingsfristen.

Vejledningens omfang

Dansk Fjernvarme ønsker, at vejledningen foruden væsentlige prisændringer også skal omfatte vejledning i varsling af andre vilkår ved varmemeforsyning end prisen, herunder ændringer i tarifstruktur og leveringsbetingelser.

Forsyningstilsynet er imødekomende overfor efterfølgende at udbygge vejledningen til at omfatte andre elementer, der kræver varsling.

Danske Advokater bemærker, at vejledningen anfører at der i forhold til væsentlige prisstigninger altid foretages en konkret vurdering i den enkelte sag, hvilket er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper om forbud mod skøn under regel, og at dette kunne fremgå i indledningen. Danske Advokater finder imidlertid, at der kan være risiko for, at alene kriterierne i vejledningen anvendes ved vurdering af om en prisstigning er væsentlig eller uvæsentlig, og ønsker at vejledningen nævner de øvrige hensyn, der indgår i vurderingen af om en prisstigning er væsentlig i en konkret sag.

Forsyningstilsynet er enig i, at en vurdering af hvad der er en væsentlig prisstigning altid vil ske konkret ud fra forsyningens og forbrugernes forhold i den enkelte sag, hvilket eksplicit angives på s. 5 i vejledningen. Der er alene tale om en vejledning, der pr. definition følger almindelige forvaltningsretlige principper for skønsudøvelse. Den er ikke udtømmende, så kriterierne i vejledningen vil ikke komme til at stå alene. Det fremgår endvidere af vejledningens s. 3, at "Vejledningen viser dog, hvordan Forsyningstilsynet som udgangspunkt vil tilgå konkrete sager om varsling på baggrund af egen drift eller på baggrund af en klage eller henvendelse, jf. varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4 og tilkendegivelsen fra 2010 samt lov om Forsyningstilsynet § 3, stk. 2."

Vejledningen søger således at give vejledning om, hvordan der varsles korrekt.

Høringssvarene har således på dette område ikke givet anledning til ændringer i vejledningen.

Hvad forstås ved varmeaftagere

Dansk Fjernvarme mener, at erhvervskunder bør udelades i vejledningen, da erhvervskunder ikke er omfattet af reglerne om forbrugerbeskyttelse. Når vejledningen kan tolkes i retning af at inddrage erhvervskunder, er der tale om en uheldig sammenblanding af regelsæt, der fra lovgivers side er taget stilling til ikke skal sammenblandes. Derfor skal det være muligt for et fjernvarmeselskab, at lave en individuel aftale med en erhvervskunde.

Næstved Fjernvarme mener, at producenter bør underlægges andre regler for at sikre, at distributører kan overholde frist for varslingsfrist.

NetVarme foreslår konkret, at varslingsfristen for producenter bør være 3,5 måneder, mens Ørsted foreslår, at "varmeaftagere" som udgangspunkt omfatter varmeaftagning mellem varmeproducenter og varmedistributører, men at varslingsfristerne kan aftales parterne imellem, dog sådan at varmedistributører kan overholde vejledningens frister over for slutbrugerne.

Danske Advokater mener, at det bør præciseres, hvordan kriterierne for væsentlige prisstigninger og varslingsfrist finder anvendelse på leveringsforholdet mellem en varmeproduktionsvirksomhed og en varmedistributionsvirksomhed. Det samme gælder for leveringsforholdet til proceskunder, når et sådant leveringsforhold er omfattet af varme-forsyningslovens § 20, stk. 1.

Forsyningstilsynet vil præcisere, at varslingsfristerne er rettet mod varmedistributionsvirksomheder i de kundeforhold, der er knyttet til forbrugere, der hovedsagelig handler uden for deres erhverv. Begrundelsen er, at Forsyningstilsynet her har identificeret et behov, hvilket også skal ses i lyset af fokus på forbrugerbeskyttelsesreglerne generelt.

I forhold til bemærkningerne om procesvarme, det vil sige opvarmet vand, damp eller gas, der anvendes til andre formål, som for eksempel industrielle processer, vil aftagerne være relateret i et erhvervsforhold. Dette er ikke omfattet af vejledningen. Der henvises til tilkendegivelsen for 2010 vedrørende erhvervsforhold generelt.

Bemærkningerne har således givet anledning til præciseringer i vejledningen på s. 4, hvor det nu anføres, at varslingsfristerne er rettet mod varmedistributionsvirksomheder, i de kundeforhold, der er knyttet til forbrugere, der hovedsagelig handler uden for deres erhverv.

Beregning af prisstigning

Dansk Fjernvarme ønsker, at beregningen af prisstigningen bør ske på basis af den samlede varmepris pr. år og ikke pr. priselement. Ligeledes stiller Dansk Fjernvarme spørgsmål ved hvordan grænsen på de 100 kr. pr. måned skal forstås, herunder i relation til hvis en prisstigning skal ske midt på året, og de fremlægger selv alternative forslag til priseksempler.

NetVarme spørger til, hvordan man skal forholde sig til beregning af prisstigningen i det tilfælde, hvor man har fluktuerende priser henover året, det vil sige, at prisniveauet er gjort afhængig af varmekonsumet, der typisk er højere om vinteren og lavere om sommeren.

Frederiksberg Forsyning ønsker, at beløbsgrænsen skal fortolkes som 1.200 kr. pr. år fremfor 100 kr. pr. måned af den årsag, at man har priser der varierer fra måned til måned.

Forsyningstilsynet fastholder, at det er udgangspunktet at beregne prisstigningen på basis af hvert enkelt priselement, idet der her vil ske en væsentlig ændring af selskabets prisstruktur, som forbrugerne bør varsles om og have mulighed for at kunne indrette sig efter. Bagatelgrænsen på 100 kr. pr. måned sikrer, at varslingskrav alene sker ved prisstigninger med tyngde. Endvidere er samme tilgang gældende for el- og gasvirksomheder overfor forbrugerne.

Forsyningstilsynet vil endvidere præcisere, at prisstigningen skal beregnes ift. den måned, hvor de implementeres med henblik på at vurdere om den er væsentlig. Forbrugeren har behov for at forholde sig til fremadrettede ændringer i varmeprisen, og ikke til en samlet pris, der rækker bagud i tid.

Forsyningstilsynet vil ligeledes fastholde de priseksempler, der allerede er anvendt i vejledningsudkastet, men vil inddrage forslag fra Dansk Fjernvarme vedrørende talstørrelser og sproglige præciseringer. Endvidere vil Forsyningstilsynet uddybe priseksemplerne for at undgå den usikkerhed, der anføres i høringssvarene ved fortolkningen af hvordan en væsentlig prisstigning skal beregnes.

Bemærkningerne har således givet anledning til præciseringer i vejledningen på s. 4 og s. 5, hvor det nu anføres, at prisstigningen skal beregnes på basis af den måned, hvor prisstigningen implementeres. Hvis det medfører, at der er tale om en væsentlig prisstigning kræver det en varslingsfrist på 3 måneder, uanset om prisen stiger mere eller mindre end 10 pct. på årsbasis. Forsyningstilsynet tilføjer også et eksempel, der illustrerer, at hvis prisen stiger midt i året, så sker vurderingen af om det er en væsentlig prisstigning i forhold til hvor meget prisen stiger over de resterende måneder, og ikke i forhold til det samlede varmeår. Prisstigningen beregnes i dette eksempel tilsvarende i forhold til den måned, hvor den implementeres.

Varslingsfristen

Dansk Fjernvarme ønsker en kortere varslingsfrist, idet man mener at en varslingsfrist på 3 måneder er både administrativt besværlig og omkostningsfuld at administrere, samt at man risikerer større prisjusteringer over tid end nødvendigt. Både Dansk Fjernvarme og Næstved Fjernvarme gør opmærksom på, at med udmeldelsen af prisloftet for affaldsforbrændingsanlæg pr. 1. oktober for det følgende år, vil det ikke være muligt at opfylde en varslingsfrist på 3 måneder, hvis det medfører en væsentlig prisstigning.

Danske Advokater mener, at varslingsfristen bør bero på en samlet afvejning af alle forhold. Dette begrundes med, at det kan være svært at gennemføre en godkendelsesproces, når varslingsfristen skal overholdes. Det kan igen medføre, at opkrævning af de

nødvendige omkostninger, der indgår i varmeprisen, udskydes med mulige øgede administrative omkostninger til følge for varmevirksomheden og varmepriser, der svinger henover året til skade for nytilsluttede forbrugere.

DENFO mener derimod, at varslingsfristen ikke kan være kortere end fristen for opsigelse af kontraktforholdet mellem forsyning og forbruger. DENFO mener konkret, at det må være op til den enkelte forbruger om en ændring er væsentlig eller ikke, og at forbrugeren skal kunne komme ud af kontrakten hvis vedkommende ikke kan acceptere ændringerne inden de træder i kraft. DENFO mener endvidere, at det i nogle tilfælde kan betyde at fjernvarmeforbrugere udsættes for urimelige kontraktvilkår, da ikke alle forbrugere kan komme ud af en kontrakt inden for en tidshorisont på 3 måneder. Derfor bør varslingen af væsentlige ændringer som minimum varsles med det opsigelsesvarsel som fremgår af den indgåede kontrakt, der kan være på op til 24 måneder.

DENFO bemærker konkret, at en varslingsfrist der er mindre end opsigelsesfristen vil være et urimeligt kontraktforhold jf. EU's direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993.

Forsyningstilsynet mener, at en varslingsfrist på 3 måneder er rimelig. Fristen fremgår allerede af Energitilsynets tilkendegivelse fra 2010, som vejledningen bygger videre på.

Endvidere anvendes samme varslingsfrist i el- og gasbranchen, jf. Bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder nr. 1233 af den 6. november 2015 samt Bekendtgørelse om forbrugeraftaler om levering af naturgas nr. 1354 af den 12. december 2014.

I forhold til udmeldelsen af prisloftet for forbrændingsanlæg pr. 1. oktober bemærker Forsyningstilsynet, at affaldsvarme kun vil være én af distributionsselskabets omkostningstyper, og at distributionsselskabet ikke nødvendigvis skal iværksætte en prisstigning pr. 1. januar. Endvidere vil Forsyningstilsynets vurdering af, om en varslingsfrist er rimelig i sidste ende altid ske konkret ud fra forsyningens og forbrugernes forhold i den enkelte sag.

I forhold til DENFO's bemærkninger om opsigelse synes de at gå på mere generelle betragtninger vedrørende leveringsaftalen/kontrakten mellem forbruger og varmeforsyningssvirksomhed. Vejledningen adresserer alene det forhold om en prisstigning er væsentlig og om den derfor skal varsles overfor forbrugeren.

Høringssvarene har således ikke på dette område givet anledning til ændringer i vejledningen.

Standardhus/-lejlighed

Dansk Fjernvarme og NetVarme gør opmærksom på, at et standardhus/-lejlighed ikke er defineret i vejledningen. De ønsker, at der henvises til Forsyningstilsynets definition for at sikre, at forsyningen ikke anvender sin egen definition.

Næstved Fjernvarme anfører, at man ikke kan foretage en beregning baseret på et standardhus da afregning mellem producent og distributør ofte sker i MWh mellem producent og distributør.

Forsyningstilsynet er enig i, at standardhus/-lejlighed skal defineres i vejledningen. Forsyningstilsynet vil samtidig fastholde, at en forsyning bør kunne beregne en pris for et standardhus for at vurdere, om der er tale om en væsentlig prisstigning.

Høringssvarene har således givet anledning til ændringer i vejledningen på s. 5, hvor det nu anføres, at beregning sker ud fra Forsyningstilsynets til enhver tid gældende definition af et standardhus og en standardlejlighed som fremgår af Forsyningstilsynets prisstatistik eller tilsvarende offentliggjort materiale. På nuværende tidspunkt gælder, at et standardhus defineres som et hus på 130 kvm med et årligt varmekonsum på 18,1 MWh, og en standardlejlighed, defineres som en lejlighed på 75 kvm med et årligt varmekonsum på 15 MWh.

Det juridiske grundlag for varslingsregler

Dansk Fjernvarme og Danske Advokater anfører, at den af Forsyningstilsynets anførte retsvirkning i tilfælde af manglende varsel ikke er begrundet eller beskrevet i en hjemmel.

Dansk Fjernvarme anfører konkret, at der bør være mulighed for, at der alene gives et påbud om fremadrettet at varsle korrekt ved prisstigninger, idet de i vejledningen angivne konsekvenser ved overtrædelse af varslingsfristen kan blive meget omkostnings-tunge og til stor ulempe for kunderne.

Danske Advokater angiver konkret, at efter ordlyden af varmekonsumlovens § 21, stk. 4, har Forsyningstilsynet kompetence til (efter forhandling) at udstede pålæg om at ændre urimelige tariffer og andre betingelser. Gyldigheden af varmepriser efter varmekonsumloven reguleres derimod efter lovens § 21, stk. 3. Denne bestemmelse stiller krav om anmeldelse – ikke varsel. Forsyningstilsynet bør derfor præcisere, hvad begrundelsen er for retsvirkningen af manglende varsel. Det bør endvidere præciseres, om disse retsvirkninger ved utilstrækkelig varsel indtræder automatisk eller forudsætter, at Forsyningstilsynet udsteder et pålæg efter varmekonsumlovens § 21, stk. 4.

Endvidere fremhæves det af Danske Advokater, at Forsyningstilsynet har pligt til at foretage en konkret vurdering af retsvirkningen af manglende varsel i den enkelte sag.

I øvrigt bemærker Danske Advokater, at Forsyningstilsynet ikke har kompetence til at vurdere civilretlige konsekvenser af manglende overholdelse af varmekonsumloven. For god ordens skyld, mener Danske Advokater, at det derfor bør præciseres, at vejledningen ikke vedrører eventuelle spørgsmål om varmeabonnents ret til at kræve ulovligt opkrævede priser tilbagebetalt fra varmekonsumsvirksomheden.

Forsyningstilsynet kan i forlængelse af ovennævnte oplyse, at det følger af varmekonsumlovens § 21, stk. 1, at tariffer mv. (dvs. priser) skal anmeldes til Forsyningstilsynet. De nærmere regler herom fremgår af anmeldelsesbekendtgørelsen. Det følger endvidere af § 21, stk. 3, at manglende anmeldelse af tariffer mv. medfører ugyldighed.

Formålet med § 21, stk. 1 og stk. 3 er at give Forsyningstilsynet det fornødne datagrundlag for sit tilsyn. Det er alene anmeldelsespligtige virksomheder, som er omfattet af disse regler, dvs. de virksomheder mv., som omfattes af varmekonsumlovens § 20. Se de nærmere regler i anmeldelsesbekendtgørelsen jf. Bekendtgørelse om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft m.v. (Bekendtgørelse nr. 1412 af 03/12/2018).

Vejledningen tilsigter ikke at håndtere problemstillingen om virksomhedernes anmeldelse. Virksomheder kan i princippet ret let indtaste prisstigningerne i Forsyningstilsynets anmeldesystem ENAO. Forsyningstilsynet er derfor ikke enig i, at varsling er et spørgsmål om anmeldelse. Hvis det synspunkt blev fulgt til dørs, kunne værkerne i princippet anmelde en prisstigning på 400% og slippe godt afsted med det.

Vejledningen søger at håndtere den problemstilling om virksomhederne i forholdet til varmemeforbrugeren overhovedet kan varsle prisstigninger og med hvilken frist. Her følger Forsyningstilsynet den fortolkning der er lagt til grund af Gas- og Varmeprisudvalget og Energitilsynet. Se hertil nærmere vejledningen på s. 4 om Energitilsynets tilkendegivelse af 26. april 2010. Efter Tilkendegivelsen, følger det, at det generelt må betragtes som rimeligt at stille krav om varsling af varmetaftagerne. Det er på den baggrund, ifølge tilkendegivelsen, at et sådant krav kan indfortolkes i lovens krav om, at priser og andre betingelser skal være rimelige, jf. varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4.

I forhold til spørgsmålet om retsvirkninger ved utilstrækkelig varsling indtræder automatisk eller forudsætter, at Forsyningstilsynet udsteder et pålæg efter varmemeforsyningslovens § 21, stk. 4, så er svaret hertil, at retsvirkningen ikke indtræder automatisk. Det følger af lov om Forsyningstilsynet § 3, stk. 2, at Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager efter sektorlovgivningen på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Det følger heraf, at Forsyningstilsynet kan tage sagen op af egen drift eller på baggrund af en borgerhenvendelse e.l. Åbner Forsyningstilsynet en tilsynssag vil de konsekvenser omtalt på s. 6-7 i vejledningen komme på tale. Dette vil blive præciseret på s. 6.

Det er korrekt, at Forsyningstilsynet ikke har kompetence i civilretlige tvister. Det følger således af § 3, stk. 3 i lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynet ikke behandler klager om civilretlige tvister. Eventuelle konkrete tvister kan indbringes for Ankenævnet for Energiområdet. Ankenævnet behandler konkret klager, der angår køb og levering af energiydelser fra energiforsyningsvirksomheder. Det er dog en betingelse, at klageren (forbrugeren) står i et direkte kundeforhold med energiselskabet. Dette vil blive præciseret i indledningen på s. 3.

Forsyningstilsynets kompetence på varmeområdet følger af lov om Forsyningstilsynet nr. 690 af 8. juni 2018. Det følger af lov om Forsyningstilsynet § 3, stk. 1, at Forsyningstilsynet har kompetence efter bestemmelser i varmemeforsyningsloven. Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse på varmeområdet fremgår af den førnævnte § 21, stk. 4 i varmemeforsyningsloven. Dvs. Forsyningstilsynet har den generelle tilsynskompetence, men som det fremgår, dog ikke ved konkrete civilretlige tvister. Vejledningen kan således blive inddraget af f.eks. Ankenævnet for Energiområdet.

Høringssvaret fra Danske Advokater har således givet anledning til ændringer i vejledningen som angivet ovenfor, der er angivet på side 3 og 6 i vejledningen.

Kommunikation

Danske Advokater mener, at vejledningen bør angive de overordnede kriterier for hvornår et varsel om en væsentlig prisstigning er tilstrækkelig, og hvad der vil indgå i vurderingen heraf.

Mere konkret angiver Danske Advokater, at det ikke fremgår klart, hvilken betydning Forsyningstilsynet vil tillægge det, hvis der varsles på en måde, der ikke stemmer overens med retningslinjerne i vejledningen. Det er således uklart, om en varmemeforsyningsvirksomhed ikke kan anses for at have varslet en prisstigning, hvis meddelelsen om prisstigningen ikke opfylder de angivne retningslinjer. Dette er betænkeligt, herunder særligt i lyset af den i vejledningen nævnte retsvirkning af manglende varsel.

Forsyningstilsynet angiver på s. 5-7 i vejledningen en forholdsvis detaljeret anvisning til, hvad et forsyningsselskab bør gøre for at varsle korrekt samt hvad man bør gøre, hvis dette ikke er sket. Samtidig understreges det på side 5 i vejledningen, som tidligere nævnt, at vurderingen af hvorvidt en prisstigning er væsentlig altid vil ske konkret ud fra forsyningens og forbrugernes forhold i den enkelte sag.

Høringssvaret har således ikke på dette område givet anledning til ændringer i vejledningen.